

T(R)ÒPICS

Na Caterina té un pla

MARCEL·LÍ BORRELL
COL-LABORADOR PERIODÍSTIC

Doncs sí, senyores i senyors. Caterina Mieras, il·lustríssima consellera de la Cosa Cultural de la Generalitat Tripartida, té un pla. Mira-te-la ella! Tan Colometa i Laura a la ciutat dels sants que semblava. Oh, i el bo del cas és que el pla és de xoc, diu. Jo, la veritat, no me la imagino dient "xoc". No fa per ella. O és xou? Si de cas haurà dit pla d'empenta, o cuït i amagar, o la portes o cavall fort.

Com sigui, el pla de xoc de la Mieras té preu de rebaixes d'estiu: 72

milions d'euros per a equipaments culturals. Així, sense pensar-ho massa, sembla quelcom, però de fet no en tindriem ni per pagar quatre gols de l'Eto'o. La part del lleó, 32 milions, se'ls emporten 14 arxius comarcals —entre ells, la Seu d'Urgell, e l Pont de Suert, les Borges Blanques, Mollerussa, Tremp; 25 teatres/auditoris es repartiran 27 milions; 29 sales polivalents es barallaran per 4; 10 centres de creació artística s'hauran d'aconterar amb 6 milions; i 60 ateneus amb 3 i van que es maten. Consti que aquest Ateneu dominical no hi és comptat. Segons la consellera Caterina, 140 intervencions públiques, tot just per poder arribar

al 2007 quan les properes eleccions municipals. No mal penséssiu, col·legues. Fins aquí els números, ara la lletra i música. Resta palès que a Na Caterineta li interessa més el passat que no pas el present i menys encara el futur.

La nineta dels seus ulls són els arxius de la memòria, que s'enduen la meitat del pastís. És clar com l'aigua que avui no tenim, que el teatre no és sant de la seva devoció. ¿Què es pot fer amb 27 quilos per a 25 teatres/auditoris? Surten a un trist milió i escaig per cap. Tapar forats i qui dies passa anys empeny. Ara que comparats amb els 4 quilos per a 29 sales polivalents, són com per llençar co-

ets. Ja se sap, les sales polivalents han de ser valentes, estoiques. Però on de veritat s'ha lluit la Mieras és amb la partida adreçada als 10 centres de producció/creació artística, que nedaran en l'abundància faraònica amb els sis milions que els ha tocat a la pedrera. No calia tant, consellera.

Els creadors creen del no-res, com nostre Senyor. Ningú no ignora que els espais públics promouen la convivència, el neguit democràtic, i convé fer-los créixer perquè són vitals per aconseguir una qualitat de vida social, bla, bla...

Però fatal ha d'estar el malalt si necessita tractament de xoc. En fase terminal? Així, caldrà facilitar-li estricta qualitat de vida fins que la dinyi a la Seguretat Social. O que, desesperat, tiri pel dret i es suïcidi. Clar que, aleshores, il·lustríssima consellera, qui els votarà a vostès?